Vilken pingsterfarenhet söker du?

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 4 augusti, 2012 - 19:32

Det är många i vår moderna kristenhet som söker det som ofta kallas för en ”pingsterfarenhet”, dvs andedop och en uppfyllelse av den Helige Ande. Men vilken pingst är det egentligen man söker? Är det verkligen den pingsterfarenhet Bibeln vittnar om? Eller är det ”Toronto-pingsten”, eller ”Azusa-pingsten”, ”den nya pingsten”, eller ”HELA pingsten”, eller vad är det? Vad är man egentligen ute efter?

Tittar man närmare på det här, är det uppenbart att många i kristenheten blivit bedragna när det gäller andedopets innebörd. Man har fått sig serverad en bild av att andedopet skall vara en enorm påtaglig upplevelse som sätter känslorna i svall, kroppen i rörelse, skrattet i ett utbrott, anden i en explosion, osv. Det gör att många söker andedopet på fel sätt och på fel ställen. Somliga kanske inte ens söker efter det sanna andedopet utan är egentligen ute efter det som t.ex. New age-rörelsen erbjuder, fast man vill hellre ha det i en ”kristen” förpackning. Mycket i den s.k. kristenheten är ju idag enormt upplevelseorienterat, vilket inte stämmer med en bibliskt förankrad tro.

Hur som helst, det finns anledning till att fundera på det här med pingsten och andedop, och jag skall här dela några tankar utifrån vad Bibeln har att säga i ämnet.

Pingst handlar om att få del av Guds Ande

De flesta känner till att pingsten är en kristen högtid som firas femtio dagar efter påsk. Ordet pingst kommer från grekiskan och betyder ursprungligen ”femtionde”. Den kristna pingsten firas till minne av att de första lärjungarna på den första kristna pingstdagen blev döpta i den Helige Ande och att de troendes skara den dagen i Jerusalem ökade med flera tusen människor. Ibland sägs första pingstdagen vara den kristna församlingens födelsedag.

Men pingst firas också av judarna, då till minne av att Gud gav Mose lagtavlorna med de tio budorden på berget Sinai. Judarnas pingst kallas för ”Shavuot” vilket

syftar på de sju veckor som är mellan påsk och Shavuot. Judarnas pingst är också en skördefest.

Det en sann kristen pingsterfarenhet/ett äkta andedop handlar om är att få del av Guds Ande på ett sådant sätt att man blir uppfylld av honom/”döpt” i honom. Det är alltså samma erfarenhet som de första lärjungarna var med om, men det kan ta sig lite olika uttryck. Dock är alltid syftet det samma. Andedop handlar INTE om att få del av någon ”smörjelse” som någon varit och hämtat i USA, Sydkorea, Nigeria eller på något annat ställe. Guds Ande är inget man åker och hämtar. Gud ger nämligen sin Ande åt var och en troende som ber om det, märkvärdigare än så är det inte.

> Luk 11:13: ”Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge den helige Ande **åt dem som ber honom**?"

Varför får vi del av Guds Ande?

Får vi då del av Guds Ande för att få vara med om andliga upplevelser? **Nej**! Det primära syftet med andedopet är något som är kopplat till judarnas pingst, den var nämligen en förebild till det den kristna pingsten skulle komma att innebära. Judarnas pingst firas – som jag nämnde ovan – till minne av att Mose fick ta emot lagtavlorna från Gud. Den kristna pingsten har alltså att göra med Guds bud. Men det handlar dock inte om att vi skall leva i en budlydnad, utan det handlar om att Gud nu ”skriver” sina bud i våra hjärtan och gör så att vi mer och mer lever och vandrar efter hans vilja. Han vill med sin Helige Ande lära oss att leva rätt och riktigt. Detta kan vi också kalla för ”helgelse”. När vi helgas blir vi allt mer lika Jesu karaktär. Här är några bibelord som visar på detta:

> Jer 31:33: ”Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: **Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan.** Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.”
>
> Hes 36:27: ”Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.”
>
> Joh 14:26: ”Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, **han skall lära er allt** och påminna er om allt vad jag har

sagt er.”

1 Joh 2: 27: ”Men i er förblir den smörjelse ni fått av honom, och ni behöver inte undervisas av någon. Utan så som hans smörjelse, som är sanning och inte lögn, nu lär er, och så som den lärt er förut, så skall ni göra: förbli i honom.”

Det finns ytterligare ett primärt syfte med pingsterfarenheten/andedopet, och det är att vi då också får kraft att bli Jesu **vittnen**. Detta har också att göra med judarnas pingst på så sätt att det judiska folket – i kraft av Guds bud – blev till ett vittnesbörd bland alla folkslag runt om i världen. Dessutom är ju pingsten en skördefest bland judarna, och det motsvaras av att vårt vittnande skall ge en skörd i form av nya troende. Vi får alltså genom andedopet kraft att gå ut i världen och där i ord och handling vittna om Jesus och hans försoningsverk. Vi får av den Helige Ande kraft att vittna om den möjlighet till frälsning och evigt liv som Gud erbjuder genom tro på Jesus Kristus och det han gjort.

Apg 1:8: ”Men när den helige Ande kommer över er, **skall ni få kraft och bli mina vittnen** i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns."

Joh 15:26: ”När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, **då skall han vittna om mig** .”

Matt 28:19-20: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, **jag är med er** alla dagar intill tidens slut.”

En sant andedöpt person förstår att huvuduppdraget för en kristen är Jesu missionsbefallning, och vittnar därför **inte**främst om den Helige Ande utan om Jesus och hans försoningsverk, dvs om evangelium!

Vad är tecknen för att man fått del av Guds Ande?

Många menar att tungotalet är ett tecken på att man fått del av den Helige Ande/blivit andedöpt. Jag kan inte i Bibeln se att detta nödvändigtvis hör ihop. Paulus säger ju att tungotalet är en gåva bland övriga andliga nådegåvor (1 Kor 12:10) och att han önskar att alla talade i tungor (1 Kor 14:5). Det säger mig att

man kan vara andedöpt utan att för den skull ha fått tungotalets gåva. Nu har denna gåva ofta följt med andedopet för många människor, men det är inte alltid så. Det viktigaste med tungotalet är att man genom det kan uppbygga sig själv som kristen (1 Kor 14:4). Det är då den Helige Ande som leder bönen, och den är avsedd för Gud och inte för människor runt omkring (1 Kor 14:2). Sedan finns det tungotal som skall tolkas/uttydas för att vara ett budskap till församlingen, och man skall då i förväg veta att det finns någon som kan uttyda. Vet man inte det skall man vara tyst (1 Kor 14:28).

Tecken för att man blivit andedöpt måste istället ha att göra med de två primära syften med andedopet som jag nämnt ovan. När en kristen person blir sant andedöpt syns ofta en allt större kärlek till att läsa Bibeln och att prata om det man läser. En allt större förståelse av det man läser i Bibeln hör också till andedopet. Man får också en ny kraft att nå ut till ofrälsta med evangelium, och detta tar sig olika uttryck. En del går ut på gator och torg för att vittna, några åker ut som missionärer, andra vittnar på sin arbetsplats när tillfälle ges, en del skriver böcker eller vittnar på Nätet, andra blir förebedjare för evangelisation och väckelse, osv. Eftersom Guds Ande också skall göra att vi mer och mer med automatik lever efter Guds bud, hör ett andedop också ihop med att ett allt mer klanderfritt leverne blir synligt (denna helgelse pågår dock hela livet ut). Bibelns ord om Andens frukt ger en fingervisning om vad en andefylld människa mer och mer kommer att utstråla:

> Gal 5:22-23: ”Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning.”

Bli nu inte livrädd för vad jag skrivit här om synliga tecken på andedop. Du kanske är andedöpt och en sann kristen utan att du själv ser sådana tecken i ditt liv. Men andra kanske ser det! Eller så skall du helt enkelt bara ge Gud tid att verka i ditt liv. Gud har sällan bråttom.

Andens gåvor

Andens nådegåvor hör till något av det lite mer spektakulära när det gäller Andens verk bland oss. Men observera att detta inte är det primära syftet med att bli uppfylld av den Helige Ande, dock tror jag att dessa två ting hör ihop.

Bibeln talar om flera olika gåvor som Guds Ande ligger bakom och som kan ta sig olika uttryck i Guds församling. Gåvorna är främst till för att göra de troende mer fullkomliga. Gåvorna är alltså inget spektakulärt som skall avnjutas eller bidra till

någon slags stämning eller underhållning. Andens gåvor skall göra **nytta** i Guds församling!

Observera också att Andens gåvor inte har att göra med olika slags ”smörjelser” av olika kaliber. Det är Guds Ande som ligger bakom alla gåvor. Ingen människa kan dela ut Andens gåvor; ingen människa förfogar över detta. Anden delar ut dem efter sin vilja. Vi ser detta i följande bibeltexter:

> 1 Kor 12:4-11: ”Det finns olika slags nådegåvor, **men Anden är densamme**. Det finns olika slags tjänster, men Herren är densamme. Det finns olika slags kraftgärningar, men Gud är densamme, han som verkar allt i alla. Men hos var och en uppenbarar sig Anden så att det **blir till nytta**. Den ene får av Anden ord av vishet, den andre ord av kunskap genom samme Ande. En får tro genom samme Ande, en får gåvor att bota sjuka genom samme Ande, en annan att utföra kraftgärningar. En får gåvan att profetera, en annan att skilja mellan andar. En får gåvan att tala olika slags tungomål, en annan att uttyda tungomål. **Men allt detta verkar en och samme Ande**, som **efter sin vilja** fördelar sina gåvor åt var och en.”
>
> 1 Kor 14:12: ”Eftersom ni är ivriga att få Andens gåvor, sök då att i överflöd få sådana som **uppbygger församlingen**.”

Vad som INTE har med den sanna pingsten att göra

Det har i kristenheten etablerat sig en uppfattning om att andedop/andeuppfyllelse manifesterar sig med en rad olika och märkliga manifestationer och att dessa kan erfaras gång på gång, precis som om man kunde bli andedöpt stup i kvarten. Det handlar om att falla baklänges, ramla ihop, ligga och skaka, gapskratta, skrika, pusta, stöna och frusta, konvulsioner, spasmer och kramper, ”helig berusning”, upplevelser av ljus och elektriska strömmar, m.m. Det här är fullkomligt obibliska manifestationer som inte har något som helst att göra med Guds HELIGE Ande, men man hittar samma manifestationer inom t.ex. hinduism, New age, Transcendental meditation, osv. I dessa sammanhang förknippas manifestationerna ofta med den s.k. ”kundalinikraften”, dvs ”ormkraften”. När personer som mediterar får erfara en s.k. ”kundaliniresning” så kan kraftiga manifestationer av nämnda slag visa sig.

Det jag räknat upp här har alltså inte på något sätt att göra med ett sant och sunt andedop, det har istället att göra med villoandar och orena andemakter. Dessa villfarelser har vi sett i Trosrörelsen, i den s.k. Toronto-väckelsen, i Pensacola/Brownsville, i Lakeland, och många andra sammanhang som håller sig till falsk karismatik, men faktiskt förekom sådant här redan på Azusa street. Populära förkunnare som idag förmedlar det här är t.ex. Benny Hinn, Bill Johnson, Heidi Baker, John Arnott, Randy Clark, mfl. ”Förnyelserörelsen” New Wine står ibland som värd i Sverige för dessa förkunnare. Livets Ord, Arken och Södermalmskyrkan är andra sammanhang som själva förmedlar denna osunda andlighet och som bjuder in denna typ av kändisförkunnare.

Nu försöker en del personer försvara dessa manifestationer med näbbar och klor. T.ex. menar man att de första lärjungarna på den första pingstdagen blev som *berusade* av den Helige Ande, och då måste sådana här manifestationer visat sig, är tanken. Detta är också något som många förkunnare predikar idag. När jag först hörde denna typ av undervisning så var det trosförkunnelsens ”pappa” Kenneth Hagin som gav den. När man försvarar den ”heliga fyllan” så utgår man ofta från denna text i apostlagärningarna:

> Apg 2:5-13: ”Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män från alla folk under himlen. Och när dånet hördes samlades folkskaran, och alla blev mycket uppskakade, eftersom var och en hörde sitt eget språk talas. Häpna och förundrade sade de: ’Är de inte galileer, alla dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål? Vi som är parter, meder eller elamiter, vi som bor i Mesopotamien, Judeen eller Kappadocien, i Pontus eller Asien, i Frygien eller Pamfylien, i Egypten eller Libyen åt Cyrene till eller är inflyttade främlingar från Rom, vi som är judar eller proselyter, kretenser eller araber - **vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds väldiga gärningar**.’ De var alla mycket häpna och förvirrade och frågade varandra: ’Vad kan detta betyda?’ **Men andra sade hånfullt**: ’De har druckit sig fulla av sött vin.’ ”

Som du ser i texten talade lärjungarna på olika **existerande** språk, men språk som de inte behärskade av sig själva. Anden ledde dem att tala. Det de talade om var om ”Guds väldiga gärningar”! De låg alltså inte på marken och sprattlade, gapskrattade och pladdrade obegripligheter. Hade de gjort det hade inte 3000 personer blivit frälsta den dagen. Observera att det var några **bespottare** som ”hånfullt” sa att lärjungarna var berusade. Det var alltså inte något som var och en tyckte. Så det var helt uppenbart att lärjungarna **varken** var eller såg onyktra ut. Jag har skrivit mer om detta ämne här: https://bibelfokus.se/holydrunkness

Sedan vill jag tydligt peka på att det inte en enda gång i Bibeln förekommer att någon faller omkull då han/hon blir fylld av den Helige Ande. Då folk föll i Bibeln så var det t.ex. av rädsla för Gud när han eller änglar uppenbarade sig, eller så föll någon för att denne dog, eller så föll man ner på sitt ansikte i vördnad för Gud. Det är alltså något helt annat. Om någon låg på marken och skakade på Nya testamentets tid, så var det inte under den Helige Andes kraft, det var istället under påverkan av onda andemakter.

En fråga:
Vilken pingsterfarenhet är det som du sökt/söker? Är det verkligen denna falska pingst som du vill ha, med obibliska manifestationer av kundalinityp? En tro som inte är helt förankrad i Bibeln är ingen sant kristen tro. Men väljer du att basera ditt kristna liv på Bibeln, ja, då får du också allt det som **GUD** har tänkt vad gäller din egen pingst. Du behöver då inte vara rädd för att gå miste om något. Gud är ju inte svårberäknerlig, lynnig eller snål. Hur du får del av den sanna pingsten skall jag beskriva nedan.

Om du vill få del av Guds Ande/bli andedöpt

Om du nu önskar bli sant andedöpt och därmed få del av Guds Ande är du inte beroende av någon kändisförkunnare eller särskild pastor etc. Det är inte ens nödvändigt att du får förbön eller handpåläggning. Jag känner många som upplevt ett andedop helt i sin ensamhet. Jag tror personligen det enda som behövs är att du har rätt syn på vad andedop innebär (vilket jag försökt presentera i denna text), att du verkligen vill få del av Guds Ande, samt att du **ber** Gud om det. Sedan kan du förtrösta på att Gud kommer att ge dig detta på det ena eller andra sättet – förr eller senare. That’s it!

Spring alltså inte iväg till något sammanhang som basunerar ut ”hela pingsten”, ”nya pingsten”, ”nytt vin”, ”nya smörjelser”, ”den tredje vågen”, etc. Jag är övertygad om att sådana sammanhang förmedlar något helt annat än Guds Ande, och du riskerar att där bli vilseledd och intagen av en oren andlighet.

Ett sista råd
Om du vill undkomma villfarelser och villoläror så skall du sätta **Sanningen** högst över allt eftersom kärleken till den kan rädda dig från att hamna i villfarelser (2 Tess 2:9-12). När du bedömer saker i kristenheten skall du därför betrakta och begrunda företeelser och läror ur ”den smala vägens perspektiv”, alltså se efter hur det rimmar med Bibelns hela undervisning (Ps 119:160). Låt inte vad majoriteten av kristenheten anser vara rätt och riktigt vara referensramen för

dina bedömningar, för majoriteten tycks gå helt fel väg. Jesus har ju själv sagt att den väg som leder till det eviga livet är smal och att det är **FÅ** som finner den. När du alltså väljer att gå den smala vägen kommer du att uppleva det lite mer ensamt och folktomt än om du går den breda vägen. Men den smala vägen är Bibelns väg, vandringen med Jesus, vägen till evigt liv!

Vi kan låta en tänkare vid namn Walter Lippman få säga detta med lite andra ord, men nog så bra sagt:

> ”Där många tänker lika, tänker ingen särskilt mycket”

Läs vidare

- Några tankar om andedopet
- Ett bibliskt förhållningssätt till tungotalets nådegåva
- Ändetidens andeutgjutelse enligt Joel i GT
- Villfarelsen om ”holy drunkness" (andlig berusning)
- Ytterligare några steg närmare New age

/Lennart